

Αθήνα, 22 Νοεμβρίου 2017

Ομιλία του Προέδρου της Νέας Δημοκρατίας κ. Κυριάκου Μητσοτάκη στο 6ο Προσυνέδριο του Κόμματος στην Αθήνα

Σας ευχαριστώ για την αγάπη σας στη μεγάλη μας Παράταξη, τη Νέα Δημοκρατία. Σας ευχαριστώ που συμμετείχατε με τόσο ενθουσιασμό και με τόσο ενδιαφέρον στο 6ο Προσυνέδριο του Κόμματός μας το οποίο είναι αφιερωμένο στην καθημερινότητα και στην ασφάλεια των πολιτών. Να ξεκινήσω λέγοντας ένα μεγάλο ευχαριστώ και να ζητήσω ένα θερμό χειροκρότημα για όλες και όλους τους ομιλητές μας. Όσοι συμμετείχατε - οι πιο πολλοί από εσάς ανήκετε σε αυτήν την κατηγορία - για πρώτη φορά σε προσυνεδριακή διαδικασία της Νέας Δημοκρατίας, διαπιστώσατε ότι στα Προσυνέδρια αυτά κάνουμε κάτι τελείως διαφορετικό από τις συνηθισμένες κομματικές εκδηλώσεις στις οποίες έχετε συμμετάσχει. Δίνουμε το βήμα, δίνουμε λόγο στην κοινωνία των πολιτών, σε επιστήμονες, σε ανθρώπους οι οποίοι μπορούν μέσα από τις απόψεις τους, τις γνώμες τους, τις προτάσεις τους να εμπλουτίσουν τον πολιτικό λόγο της Νέας Δημοκρατίας. Και μέσα από αυτό το μεγάλο άνοιγμα, μέσα από αυτήν τη μεγάλη σύνθεση ιδεών, απόψεων και προτάσεων θα καταλήξουμε στο 11ο Συνέδριο της Νέας Δημοκρατίας για να επικυρώσουμε στον προγραμματικό μας λόγο που θα μας οδηγήσει σε μία μεγάλη εκλογική νίκη.

Φίλες και φίλοι, πριν μπω στο αντικείμενο του σημερινού Προσυνεδρίου επιτρέψτε μου να κάνω δύο σύντομες παρατηρήσεις για ζητήματα που αφορούν την τρέχουσα επικαιρότητα. Μετά από 17 μέρες εμφανίστηκε επιτέλους ο κ. Τσίπρας για να καλύψει τον κυβερνητικό του εταίρο στην πολυσυζητημένη υπόθεση της πώλησης στρατιωτικού υλικού από την Ελλάδα στη Σαουδική Αραβία.

Θέλω να ξεκαθαρίσω ότι η παρουσία του κ. Τσίπρα στην Βουλή είναι καλοδεχούμενη την επόμενη Δευτέρα. Αφού αισθάνθηκε τέτοια ανάγκη να καλύψει τον κυβερνητικό του εταίρο θα τον περιμένουμε με πολύ μεγάλο ενδιαφέρον να απολογηθεί και αυτός για μία σκοτεινή υπόθεση στην οποία εγείρονται μία σειρά από ερωτήματα. Εξάλλου όπως το είχε πει και ο κ. Καμμένος: «Μαζί με τον κ. Τσίπρα θα πάμε μέχρι το τέλος σφιχταγκαλιασμένοι». Τους λέμε λοιπόν ότι το τέλος δεν αργεί, θα έρθει πολύ σύντομα και μαζί και οι δύο θα υποστούν την ετυμηγορία του Ελληνικού λαού.

Έρχομαι τώρα, φίλες και φίλοι, στο δεύτερο ζήτημα της επικαιρότητας, το οποίο αφορά χθες την κατάθεση του Προϋπολογισμού για το έτος 2018. Για άλλη μία φορά η Κυβέρνηση πανηγυρίζει την στιγμή που η Ελληνική κοινωνία υποφέρει. Θέλω να σας θυμίσω κάποια βασικά στοιχεία από τον Προϋπολογισμό του 2018. Έχουμε πρόσθετα μέτρα ύψους 1,9 δις ευρώ τα οποία προστίθενται σε μέτρα ύψους 2,7 δις ευρώ που είχα ληφθεί το 2017. Αν σε αυτά αθροίσουμε τα μέτρα τα οποία έχουν ήδη παρθεί, αλλά και εκείνα που έρχονται και τα οποία έχουν νομοθετηθεί για το 2019 και το 2020 - θυμίζω τη μείωση του αφορολόγητου και των συντάξεων - το συνολικό άθροισμα των μέτρων που της Κυβέρνησης Τσίπρα - Καμμένου ξεπερνάει τα 14 δις ευρώ. Και μετά είναι περήφανοι και χαίρονται

επειδή επέστρεψαν στους πιο αδύναμους κάτι παραπάνω από 700 εκ. ευρώ φέτος και 600 εκ. ευρώ πέρσι.

Πήραν πολλά και επιστρέφουν λίγα. Φτωχοποίησαν τη μεσαία τάξη μέσα από μία κυνική επιλογή βίαιης και βάνουσης υπερφορολόγησης την οποία μάλιστα δεν την έκρυψαν καν και για την οποία δηλώνουν και υπερήφανοι. Ο κ. Τσακαλώτος είναι ικανοποιημένος με αυτή την πολιτική. Του αρέσει να βάζει φόρους στη μεσαία τάξη, διότι με αυτό τον τρόπο πιστεύει ότι βοηθάει τους πιο αδύναμους. Μόνο που τα μέτρα του 2018 που ο ίδιος Υπουργός προτείνει είναι κατεξοχήν μέτρα που πλήττουν τους πιο αδύναμους.

Ας δούμε τι συμπεριλαμβάνεται στον Προϋπολογισμό και ποιοι τελικά θίγονται από τα μέτρα τα οποία θα ψηφιστούν σε λίγες βδομάδες από τώρα. 140 χιλιάδες συμπολίτες μας συνταξιούχοι θα χάσουν το ΕΚΑΣ. Λίγοι ακόμα, οι οποίοι θα το πάρουν – το παίρνουν ακόμα σήμερα – θα το χάσουν το 2019. Μειώνονται επιδόματα τρίτεκνων και πολύτεκνων οικογενειών. Οι νησιώτες μας, για πρώτη φορά, θα πληρώσουν αυξημένο Φ.Π.Α. Θυμίζω ότι εμείς είχαμε προστατεύσει τον μειωμένο Φ.Π.Α. στα νησιά. Η Κυβέρνηση αυτή είχε δεσμευτεί ότι θα το κρατήσει, αλλά το καταργεί. Μειώνεται στο μισό το επίδομα θέρμανσης για τις περιοχές εκείνες που υπόκεινται σε ακραία καιρικά φαινόμενα. Θα επιβαρυνθούν οι ιδιοκτήτες ακινήτων, όχι μόνο από την αναπροσαρμογή των αντικειμενικών αξιών, αλλά επειδή για πρώτη φορά, θα μπει φόρος υπεραξίας στις πωλήσεις ακινήτων, έστω και αν αυτές είναι λίγες. Το 15% των ιατρικών δαπανών δεν θα εκπίπτουν πια. Και αυτό είναι κάτι που αφορά όλους και κυρίως τους ηλικιωμένους, τους ασθενέστερους συμπολίτες μας, με αποτέλεσμα όχι μόνο να μην υπάρχει αυτή η φορολογική έκπτωση, αλλά να αυξάνεται ταυτόχρονα και η φοροδιαφυγή.

Και φυσικά αυξάνονται ακόμα περισσότερο, για άλλη μια φορά, οι ασφαλιστικές εισφορές για τους ελεύθερους επαγγελματίες με τον νέο τρόπο υπολογισμού τους. Όλα αυτά, φίλες και φίλοι, είναι η συνέχεια της ίδιας καταστροφικής πολιτικής η οποία ακολουθήθηκε από το 2015 και μετά. Μια πολιτική η οποία έχει βουλιάξει την Ελλάδα στην στασιμότητα, την έχει κρατήσει καθηλωμένη στην ύφεση, έχει οδηγήσει εκατοντάδες χιλιάδες νέα παιδιά να φύγουν από την πατρίδα μας και έχει στερήσει το χαμόγελο και την αισιοδοξία από τη μεγάλη πλειοψηφία των Ελλήνων. Κι όσο κι αν προσπαθεί η Κυβέρνηση να μας πείσει ότι αυτό το υπερπλεόνασμα το οποίο διανέμει είναι αποτέλεσμα της αναπτυξιακής δυναμικής της οικονομίας, οι πολίτες δεν πείθονται. Σε μια πρόσφατη μέτρηση είδα ότι 9 στους 10 πολίτες αναγνωρίζουν την πραγματικότητα, ότι δηλαδή αυτή η υπεραπόδοση των δημόσιων οικονομικών δεν οφείλεται, επειδή ξαφνικά πήρε μπροστά η μηχανή της ανάπτυξης. Οφείλεται σε μια βάνουση, υπερβολική φορολόγηση πρωτίστως της μεσαίας τάξης, των συνεπών φορολογούμενων οι οποίοι έχουν κληθεί να σηκώσουν το μεγάλο βάρος αυτής τη βίαιης δημοσιονομικής προσαρμογής.

Είχαν το θράσος κάποιοι κύκλοι του Υπουργείου Οικονομικών να μας ρωτήσουν: «Καλά εσείς τι διαφορετικό θα κάνατε από αυτό το οποίο κάνουμε εμείς;». Τους απαντώ λοιπόν ευθέως: Καταρχάς Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας δεν θα είχε ποτέ Υπουργό Οικονομικών τον κ. Βαρουφάκη του οποίου οι «διαπραγματευτικές ικανότητες» μας οδήγησαν να υπογραφεί ένα τρίτο Μνημόνιο και να μας στοιχίσει όλη αυτή η περιπέτεια 100 δις ευρώ. Η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας δεν θα συμφωνούσε με τόσο μεγάλη άνεση σε υπερβολικά πλεονάσματα ύψους 3,5% για 5 χρόνια και πλεονάσματα άνω του 2% μέχρι το 2060 τα οποία κρατάνε δεμένα τα χέρια της οποιασδήποτε Κυβέρνησης ως προς τη δυνατότητά της να ακολουθήσει μια διαφορετική δημοσιονομική πολιτική. Μια άλλη Κυβέρνηση δεν θα χαιρόταν, δεν θα διαφήμιζε, την υπέρβαση των στόχων του

πλεονάσματος. Διότι όσο περισσότερα χρήματα μαζεύει το Κράτος από αυτά τα οποία μας ζητούν οι εταίροι μας, τόσα περισσότερα λείπουν τελικά απ' τις δικές σας τσέπες και είναι χρήματα τα οποία λείπουν και από την αναπτυξιακή δυναμική της ελληνικής οικονομίας.

Και βέβαια μια Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας δεν θα έβαζε συνεχή εμπόδια σε οποιαδήποτε επένδυση πάει να γίνει στη χώρα μας. Από το Ελληνικό έως τις Σκουριές, αλλά και μικρότερες επενδύσεις - μέσα σε ένα επιχειρηματικό περιβάλλον το οποίο δυστυχώς παραμένει εξαιρετικά δυσχερές - για οποιονδήποτε θέλει να ασκήσει επιχειρηματική δράση στην πατρίδα μας. Εμείς το δικό μας σχέδιο για την οικονομία το παρουσιάσαμε πολύ αναλυτικά στην Διεθνή Έκθεση Θεσσαλονίκης και το εξειδικεύουμε μέσα από τις Προσυνεδριακές διαδικασίες.

Μιλάμε για ένα σχέδιο το οποίο στον πυρήνα του έχει μία διαφορετική δημοσιονομική πολιτική, μαζεμένο Κράτος, λιγότεροι φόροι για όλους τους Έλληνες πολίτες, μικρότερη φορολογική επιβάρυνση για να μπορέσει να πάρει μπροστά η μηχανή της οικονομίας, τολμηρές μεταρρυθμίσεις για να μπορέσουμε να προσελκύσουμε επενδύσεις γιατί χωρίς επενδύσεις δεν δημιουργούνται καλές ποιοτικές θέσεις απασχόλησης. Μεταρρυθμίσεις παντού ξεκινώντας φυσικά από τον πολύπαθο δημόσιο τομέα ένα από τα αντικείμενα της σημερινής Προσυνεδριακής μας διαδικασίας.

Όταν μιλώ για την δημόσια διοίκηση και για τις αλλαγές που πρέπει να γίνουν σε αυτή, φίλες και φίλοι, εκ των πραγμάτων είμαι επηρεασμένος από τη θητεία μου 20 μήνες ως Υπουργός του Αντώνη Σαμαρά στο Υπουργείο Διοικητικής Μεταρρύθμισης. Και πρέπει να σας πω ότι η προσωπική μου εμπειρία από αυτούς τους 20 μήνες είναι ότι η ελληνική δημόσια διοίκηση μπορεί να αλλάξει. Μπορεί να αλλάξει και γρήγορα αρκεί να υπάρχει πρόγραμμα, σχέδιο, αποφασιστικότητα και συνεργασία με τη μεγάλη πλειοψηφία των δημοσίων υπαλλήλων οι οποίοι επιτελούν τη δουλειά τους με αυτοθυσία, με αυταπάρνηση και οι οποίοι πρέπει να γίνουν συμμέτοχοι σε αυτήν τη μεγάλη προσπάθεια αλλαγής της δημόσιας διοίκησης. Να την κάνουν οι ίδιοι κτήμα τους και να καταλάβουν ότι και αυτοί εκτός από τους πολίτες θα είναι ωφελημένοι από αυτή τη μεγάλη προσπάθεια αλλαγής η οποία πρέπει να γίνει σήμερα στο ελληνικό Κράτος. Εκ των πραγμάτων θα μπορούσα να μιλάω πάρα πολύ ώρα για τα ζητήματα δημόσιας διοίκησης, θα περιοριστώ στο να αναφέρω σε τίτλους κάποιες από τις βασικές μας προτεραιότητες.

Νέα δομή του Κράτους. Μίλησα και στη Διεθνή Έκθεση Θεσσαλονίκης ότι το πρώτο νομοσχέδιο της επόμενης Κυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας θα είναι το νομοσχέδιο το οποίο θα σχεδιάζει την επιτελική δομή του Κράτους. Διότι αν δεν υπάρχει ένα Κράτος συνεκτικό με πραγματικό επιτελικό ρόλο που θα καθορίζει τα επίπεδα των αρμοδιοτήτων μεταξύ κεντρικού Κράτους, αποκεντρωμένου Κράτους, Περιφερειακής και Τοπικής Αυτοδιοίκησης θα βρισκόμαστε μονίμως μπλεγμένοι σε ένα τεράστιο κυκεώνα αλληλοσυγκρουόμενων αρμοδιοτήτων με αποτέλεσμα να αναπαράγεται η γραφειοκρατία, να αναπαράγεται η πολυνομία.

Θα καταργηθούν περιττές δομές από αυτές οι οποίες δημιουργήθηκαν σωρηδόν, φίλες και φίλοι, τα τελευταία 2,5 χρόνια με αποκλειστικό σκοπό να τακτοποιηθούν συγγενείς και φίλοι του σημερινού κυβερνητικού σχεδιασμού. Πάνω από όλα, όμως, αυτός ο επιτελικός σχεδιασμός του νέου Κράτους θα έχει στον πυρήνα του μία διαφορετική πολιτική για τη διαχείριση του ανθρώπινου δυναμικού της ελληνικής δημόσιας διοίκησης.

Αναφέρθηκε και από τον αρμόδιο Τομεάρχη μας - και αποτελεί και δική μου δέσμευση - ότι θα πρέπει να παραμείνουμε για κάποιο διάστημα ακόμα σε ένα αυστηρό πλαίσιο προσλήψεων προς αποχωρήσεις ως προς τη δημόσια διοίκηση, το λεγόμενο 1 προς 5. Αλλά και αυτές οι προσλήψεις, οι οποίες θα γίνονται, πρέπει να γίνονται οργανωμένα με κεντρικό προγραμματισμό και να δίνεται απόλυτη προτεραιότητα σε εκείνους τους τομείς όπου υπάρχουν μεγαλύτερες ανάγκες. Όταν ήμουν Υπουργός Διοικητικής Μεταρρύθμισης για πρώτη φορά το Ελληνικό Δημόσιο είχε αποκτήσει κεντρικό προγραμματισμό προσλήψεων και αυτός ο προγραμματισμός, με τις αντίστοιχες πιστώσεις από το Υπουργείο Οικονομικών, παραδόθηκε στην επόμενη Κυβέρνηση με προτεραιότητες στους τομείς της υγείας, της κοινωνικής πολιτικής, των ελεγκτικών μηχανισμών του Υπουργείου Οικονομικών.

Αυτές ήταν οι προτεραιότητες που είχαμε εντοπίσει τότε ως Κυβέρνηση. Αντ' αυτού έγιναν τελείως διαφορετικές προσλήψεις σε τομείς που τους γνωρίζετε πάρα πολύ καλά, με αποτέλεσμα φυσικά να εξαντληθούν οι αντίστοιχες πιστώσεις και να μείνουν ορφανοί τομείς, όπως ο τομέας της υγείας, όπου υπάρχουν πραγματικές και κατεπείγουσες ανάγκες. Κεντρικός λοιπόν προγραμματισμός προσλήψεων σε επίπεδο Υπουργικού Συμβουλίου, ως αποτέλεσμα μιας συνεκτικής πολιτικής διαχείρισης ανθρώπινου δυναμικού.

Επιλογή Διευθυντών και Διευθυντικών στελεχών στη δημόσια διοίκηση. Παραδώσαμε στην σημερινή Κυβέρνηση ένα νομικό πλαίσιο για μία αξιοκρατική και αντικειμενική επιλογή των Διευθυντικών στελεχών. Θα επιμείνω πολύ σε αυτό. Εάν η δημόσια διοίκηση δεν αισθανθεί ότι οι επιλογές των Γενικών Διευθυντών και στη συνέχεια των Διευθυντών και των τμηματάρχων είναι πραγματικά επιλογές αποκομματικοποιημένες, γίνονται δηλαδή με έναν ανεξάρτητο τρόπο, με εξωτερικές επιτροπές χωρίς καμία πολιτική παρέμβαση, δεν πρόκειται ποτέ να κερδηθεί η εμπιστοσύνη η οποία είναι απαραίτητη και την οποία χρειάζονται οι δημόσιοι υπάλληλοι για να μπορέσει να προχωρήσει η επόμενη μεγάλη άσκηση η οποία είναι απαραίτητη και αυτή είναι η άσκηση της αξιολόγησης των δημοσίων υπαλλήλων.

Στην αξιολόγηση, φίλες και φίλοι, δεν πρόκειται να κάνω πίσω. Είναι αίτημα της κοινωνίας. Είναι αίτημα των πολιτών που στηρίζουν την ελληνική δημόσια διοίκηση μέσα από τους φόρους τους. Είναι και αίτημα των ιδίων των δημοσίων υπαλλήλων. Ο καλός δημόσιος υπάλληλος, ο εργατικός δημόσιος υπάλληλος, αυτός ο οποίος συχνά καλύπτει ένα συνάδελφό του ο οποίος επιμένει να μην εργάζεται όσο θα έπρεπε, δεν έχει τίποτα να φοβηθεί από την αξιολόγηση. Και το σχέδιο αξιολόγησης το οποίο προτείνουμε, είναι απλό, είναι όσο το δυνατόν πιο αντικειμενικό και είναι ένα σχέδιο αξιολόγησης το οποίο δίνει κίνητρα στους άριστους υπαλλήλους να δουλεύουν περισσότερο. Διότι η αριστεία πρέπει να συνοδεύεται και από επιβράβευση και η επιβράβευση θα πρέπει να είναι η πιο γρήγορη πρόοδος μέσα στη δημοσιοϋπαλληλική ιεραρχία. Για τους υπαλλήλους εκείνους οι οποίοι δεν αποδίδουν καλά πρέπει να υπάρχει ένα ατομικό πλάνο ανάπτυξης και διόρθωσης των ζητημάτων που εγείρονται από την αξιολόγηση.

Επιτρέψτε μου εδώ μία σύντομη παρένθεση. Η κυβερνητική μηχανή προπαγάνδας έχει χτίσει εδώ και πάρα πολύ καιρό ένα εξαιρετικά βολικό αφήγημα ότι θα έρθει η Νέα Δημοκρατία και θα απολύσει δημόσιους υπαλλήλους. Είναι ψέμα φίλες και φίλοι. Δεν θα απολυθεί κανείς δημόσιος υπάλληλος, αλλά αυτό δεν σημαίνει ότι δεν θα προχωρήσει η αξιολόγηση των δημοσίων υπαλλήλων. Αυτό είναι κάτι το οποίο θέλω να το ξεκαθαρίσω. Και αναφέρομαι φυσικά πάντα και θέλω εδώ να είμαι τελείως ξεκάθαρος, διότι οι καλοί λογαριασμοί κάνουν τους καλούς φίλους, στους τακτικούς, στους μόνιμους δημόσιους

υπαλλήλους, δεν πρόκειται η επόμενη Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας να δεχθεί πρακτικές και φαινόμενα μονιμοποίησης συμβασιούχων για πελατειακούς λόγους. Πέραν του ότι το απαγορεύει το ίδιο το Σύνταγμα, η μονιμοποίηση των συμβασιούχων είναι μία πελατειακή λογική την οποία επιχείρησε να εφαρμόσει η σημερινή Κυβέρνηση. Σταμάτησε ευτυχώς και τη σταμάτησαν και τα δικαστήρια. Η λογική, η οποία ανήκει σήμερα στο παρελθόν, να προσλαμβάνεται κάποιος για μία σύμβαση ορισμένου χρόνου, θα πρέπει να γνωρίζετε ότι προσλαμβάνεται για να προσφέρει τις υπηρεσίες του στο Δημόσιο για συγκεκριμένο χρόνο και για συγκεκριμένη αποστολή. Δεν συνιστά η πρόσληψη ενός συμβασιούχου αυτόματο δικαίωμα στη μονιμοποίησή του στη συνέχεια. Αυτό δεν πρόκειται να γίνει. Αλλά θέλω να γνωρίζουν όλοι οι δημόσιοι υπάλληλοι, ότι δεν υπάρχει κανένα απολύτως ζήτημα απόλυσης δημοσίων υπαλλήλων όπως συστηματικά αναπαράγει η κυβερνητική προπαγάνδα.

Έχουμε εμπιστοσύνη στους δημοσίους υπαλλήλους. Θέλουμε να τους βοηθήσουμε να γίνουν καλύτεροι, θέλουμε περισσότερα εργαλεία επιμόρφωσης και στήριξής τους. Θέλουμε να τους αξιολογήσουμε με έναν τρόπο ο οποίος είναι δίκαιος και αντικειμενικός, πρωτίστως φίλες και φίλοι για να μπορέσουμε να επιβραβεύσουμε και θέλω να σταθώ σε αυτό, τους πολλούς άξιους δημοσίους υπαλλήλους, είτε αυτοί είναι δάσκαλοι, είτε είναι διοικητικοί υπάλληλοι, είτε είναι γιατροί, είτε είναι αστυνομικοί, οι οποίοι σήμερα κάνουν το κάτι παραπάνω. Και αυτοί ακριβώς οι δημόσιοι υπάλληλοι ότι κάνουν το κάτι παραπάνω, είναι συχνά αυτοί που κρατάνε σήμερα όρθια τη δημόσια διοίκηση.

Ταυτόχρονα, δεν πρόκειται, φίλες και φίλοι, να γίνει καμία υποχώρηση σε ζητήματα που αφορούν πειθαρχικά παραπτώματα. Γνωρίζετε πολύ καλά ότι όταν ήμουν Υπουργός Διοικητικής Μεταρρύθμισης είχα κάνει μία μεγάλη προσπάθεια να επιταχύνω τις πειθαρχικές διαδικασίες όσον αφορά τους δημοσίους υπαλλήλους. Χρειαζόμαστε ένα νέο απλό πειθαρχικό δίκαιο με μία κατάταξη των πειθαρχικών αδικημάτων, με βάση τη βαρύτητα, ξεκάθαρη περιγραφή ασαφώς περιγραφόμενων παραπτωμάτων, αλλά και γρήγορη απόδοση της πειθαρχικής ευθύνης, όπου αυτή πρέπει να αποδοθεί.

Και κάτι τελευταίο για το ζήτημα της γενικότερης οργάνωσης του δημοσίου τομέα. Το ανέφερε και ο Γιώργος Γεωργαντάς στην τοποθέτησή του. Όταν σκεφτόμαστε πως το Δημόσιο πρέπει να προσφέρει υπηρεσίες στους πολίτες, μας ενδιαφέρει τελικά το παραγόμενο αποτέλεσμα. Μας ενδιαφέρει η σχέση κόστους – οφέλους. Όποιο αγαθό είναι Κρατικό, ανήκει κατ' ανάγκη στη σφαίρα του Κράτους, δεν είναι κατ' ανάγκη και Δημόσιο και αντιστρόφως. Αν το Κράτος πρέπει να παρέχει ένα δημόσιο αγαθό, δεν είναι υποχρεωμένο να το παρέχει πάντα μέσα από κρατικούς λειτουργούς. Με άλλα λόγια, η συνεργασία του δημοσίου με τον ιδιωτικό τομέα για την καλύτερη παροχή παρεχόμενων υπηρεσιών, θα αποτελέσει προτεραιότητα για την επόμενη κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας. Γιατί με αυτόν τον τρόπο μπορούμε να παρέχουμε καλύτερες υπηρεσίες με χαμηλότερο κόστος για τους πολίτες, και ταυτόχρονα να απελευθερώσουμε και δημόσιους υπαλλήλους, οι οποίοι μέσα από έναν γρήγορο και ευέλικτο μηχανισμό κινητικότητας θα μπορούν να προσφέρουν τις υπηρεσίες τους αλλού, αποτρέποντας έτσι το Δημόσιο από το να προσλάβει καινούριους δημοσίους υπαλλήλους, αν θα μπορεί να αξιοποιεί δημόσιους υπαλλήλους, τους οποίους ήδη διαθέτει.

Έρχομαι φίλες και φίλοι τώρα στη δεύτερη θεματική του σημερινού προσυνεδρίου, την απονομή της Δικαιοσύνης. Σε μία πολύ ενδιαφέρουσα συζήτηση, η οποία έγινε παράλληλα με την πρώτη θεματική ενότητα, η οποία έγινε σε αυτή την αίθουσα. Συζητήσαμε και ακούσαμε μία σειρά από εξαιρετικά ενδιαφέρουσες προτάσεις για το πολύ ακανθώδες

αυτό ζήτημα. Διότι η καθυστέρηση στην απονομή της Δικαιοσύνης, είναι μία χρόνια παθολογία, η οποία υπονομεύει την ίδια την ποιότητα της Δημοκρατίας μας. Αν ο πολίτης αισθάνεται ότι δεν μπορεί να προσφύγει στη Δικαιοσύνη και να βρει το δίκιο του εντός εύλογου χρονικού διαστήματος, τότε αμφισβητείται ο ίδιος ο πυρήνας τους Κράτους Δικαίου. Όμως, η καθυστέρηση στην απονομή της Δικαιοσύνης, είναι ταυτόχρονα και τροχοπέδη για την οικονομική ανάπτυξη. Γιατί σε όλους τους δείκτες ανταγωνιστικότητας, εκεί που η χώρα είναι συστηματικά τελευταία, είναι στην ταχύτητα απονομής της Δικαιοσύνης. Αυτό αποτρέπει τις επενδύσεις, δεν εξασφαλίζει σταθερότητα δικαίου, και κάνει ειδικά τους ξένους επενδυτές εξαιρετικά καχύποπτους να επενδύσουν στη χώρα μας.

Ακούστηκαν μία σειρά από εξαιρετικά ενδιαφέρουσες προτάσεις τις οποίες επεξεργαζόμαστε και ενσωματώνουμε στο κυβερνητικό μας πρόγραμμα. Σύσταση ειδικών τμημάτων στα δικαστήρια, όπου θα εκδικάζονται ειδικού χαρακτήρα υποθέσεις, από δικαστές με αντίστοιχη εξειδίκευση. Μεγαλύτερη αξιοποίηση της πληροφορικής και των εργαλείων της τεχνολογίας, για να μπορεί η δικαιοσύνη να αποδίδεται ταχύτερα και να μπορεί να υπάρχει λιγότερη γραφειοκρατική επιβάρυνση και για τους διοικητικούς υπαλλήλους. Ξέρετε είχα επισκεφτεί, πριν από δύο μήνες περίπου την Ευελπίδων και είδα τη δυσκολία με την οποία οι διοικητικοί υπάλληλοι προσπαθούν να λειτουργήσουν ένα σύστημα το οποίο δουλεύει παράλληλα με χαρτί και ταυτόχρονα δουλεύει και ηλεκτρονικά. Δεν μπορώ να καταλάβω ειλικρινά γιατί σε μία εποχή όπου όλοι είμαστε υποχρεωμένοι να υποβάλλουμε τις φορολογικές μας δηλώσεις ηλεκτρονικά, γιατί όλα τα δικόγραφα δεν μπορούν και δεν είναι υποχρεωτικό να υποβάλλονται και αυτά ηλεκτρονικά.

Θα πρέπει λοιπόν στον τομέα αυτό να είμαστε πιο τολμηροί και πιο επιθετικοί. Αξιολόγηση του παραγόμενου έργου στη Δικαιοσύνη. Οι αποφάσεις των δικαστηρίων, η Δικαιοσύνη είναι ανεξάρτητη. Δεν είναι δουλειά μας να τις κρίνουμε, είναι όμως δουλειά μας να αξιολογούμε και να μετράμε το παραγόμενο αποτέλεσμα του κάθε δικαστή. Και υπάρχουν συγκεκριμένοι και αρκετά απλοί δείκτες, οι οποίοι μπορούν να υιοθετηθούν, έτσι ώστε να έχουμε συγκρίσιμα στοιχεία ανάμεσα σε ομοειδής δικαστικές μονάδες, για το ποια κινείται γρηγορότερα και πιο αποτελεσματικά. Άρα ναι, και στο ζήτημα της αξιολόγησης του παρεχόμενου έργου, πρέπει να δώσουμε τα απαραίτητα εργαλεία και κίνητρα, ώστε να υπάρχει μεγαλύτερη διαφάνεια και μεγαλύτερη εικόνα στο ποιοι είναι πιο αποτελεσματικοί και ποιοι ενδεχομένως χρονοτριβούν αδικαιολόγητα. Και, βέβαια, ενίσχυση του συστήματος εναλλακτικής επίλυσης διαφορών, όπου, δυστυχώς είμαστε ακόμα εξαιρετικά πίσω στη χώρα μας, με αποτέλεσμα υποθέσεις που σε άλλες ευρωπαϊκές χώρες δεν θα έφταναν ποτέ στα δικαστήρια, να φτάνουν και να επιβαρύνουν ή ένα δικαστικό σύστημα, το οποίο είναι ήδη εξαιρετικά επιβαρυνόμενο. Οπότε, το σύστημα της εκπαίδευσης και της διαπίστευσης των μεσολαβητών είναι ένα σύστημα το οποίο πρέπει να αναμορφωθεί υιοθετώντας καλές διεθνείς πρακτικές και στη συνέχεια βέβαια να υπάρχει μία ευρύτερη ενημέρωση και της κοινωνίας για τα οφέλη από την εναλλακτική επίλυση των διαφορών.

Κάποια από τα στοιχεία, τα οποία άκουσα στην άλλη συζήτηση, σχετικά με την ταχύτητα με την οποία άλλες χώρες εισήγαγαν την εναλλακτική επίλυση διαφορών, είναι πραγματικά εντυπωσιακά. Είναι μία μεγάλη πρόκληση για τη χώρα μας και είναι ίσως ο καλύτερος τρόπος ώστε να φτάνουν τελικά στη δικαιοσύνη λιγότερες υποθέσεις από τη στιγμή που οικειοθελώς τα εμπλεκόμενα μέρη θα μπορούν να βρίσκουν έναν άλλο τρόπο για να λύσουν τις διαφορές τους.

Έρχομαι τώρα, φίλες και φίλοι, στο τρίτο και ίσως για αρκετούς το σημαντικότερο ζήτημα της σημερινής προσυνεδριακής ημερίδας μας. Το ζήτημα που αφορά την ασφάλεια,

το νόμο και την τάξη και τη γενικευμένη αίσθηση την οποία έχουν οι πολίτες της χώρας μας συνολικά, αλλά κυρίως οι πολίτες της περιοχής η οποία μας φιλοξενεί σήμερα, ότι τα πράγματα στον τομέα αυτό πηγαίνουν στη λάθος κατεύθυνση. Το έχω πει πολλές φορές, θέλω να το επαναλάβω για άλλη μία φορά σήμερα. Η ασφάλεια είναι αναφαίρετο θεμελιώδες δικαίωμα του κάθε πολίτη και είναι αυτονόητη, συνταγματική και ηθική υποχρέωση της Πολιτείας. Το να αισθάνεται ο πολίτης ασφαλής δεν είναι ούτε δεξιά, ούτε αριστερή, ούτε κεντρώα πολιτική. Είναι σωστή επιλογή, είναι η επιβεβλημένη πολιτική για να αισθάνονται οι πολίτες πραγματικά ελεύθεροι. Και η Ελλάδα στον τομέα αυτό πρέπει επιτέλους να ξαναγίνει μία κανονική χώρα, με σεβασμό στο νόμο, έτσι ώστε τα δικαιώματα των πολλών να μην απειλούνται από την αντικοινωνική δραστηριότητα των λίγων.

Έγινε μεγάλη συζήτηση και άκουσα με πολύ προσοχή τις παρατηρήσεις διαφόρων κατοίκων, για το πώς έχει ενταθεί το αίσθημα της ανασφάλειας, έχει ξεπεράσει τα όρια των Εξαρχείων και απειλεί πια συνολικά το ιστορικό κέντρο της Αθήνας. Όμως, το πρόβλημα δεν αφορά μόνο την Αθήνα. Δεν αφορά μόνο τα Εξάρχεια. Αφορά τις γειτονιές της Δυτικής Αθήνας, αφορά το Μενίδι, αφορά το Ζεφύρι, αφορά τον Ασπρόπυργο, αφορά πολλές απομονωμένες περιοχές της ελληνικής περιφέρειας. Είχα βρεθεί πρόσφατα στα Γιάννενα και μου περιέγραφαν οι κάτοικοι των χωριών στην παραμεθόριο πως συμμορίες περνάνε τα σύνορα, τους ληστεύουν για να ξαναφύγουν μετά να μπουκ στην Αλβανία.

Υπάρχει μια γενικευμένη αίσθηση η οποία επιβεβαιώνεται και από τα σχετικά στοιχεία ότι η εγκληματικότητα ειδικά ως προς τις ληστείες έχει αυξηθεί τα τελευταία χρόνια. Και είναι μια πραγματικότητα και καλό είναι να μην την κρύβουμε κάτω από το χαλί. Και θα συμβούλευα την Κυβέρνηση αντί να παραποιεί τα στοιχεία να σκύψει πάνω στο πρόβλημα και να δει με ποιο τρόπο μπορούμε και πάλι να κάνουμε τους πολίτες να αισθάνονται πιο ασφαλείς. Προφανώς χρειάζεται μια ουσιαστική αναδιοργάνωση του τρόπου με τον οποίο λειτουργεί η αστυνομία. Θυμίζω ότι οι ομάδες ΔΕΛΤΑ οι οποίες είχαν φτιαχτεί επί δικών μας ημερών ήταν εξαιρετικά αποτελεσματικές ως μονάδες πρώτης και γρήγορης αντιμετώπισης εγκληματικών δράσεων. Το ίδιο συμβαίνει και με την ΔΙΑΣ, το ίδιο συμβαίνει και με τις ομάδες πρόληψης και καταστολής εγκληματικότητας. Είναι ομάδες οι οποίες πρέπει να ενισχυθούν και η παρουσία της αστυνομίας να γίνει πιο αισθητή ειδικά σε εκείνες τις περιοχές που αισθάνονται σήμερα ότι δεν υπάρχει ουσιαστική αστυνομική προστασία.

Εκεί, που χρειάζεται πρέπει να γίνει μια ανακατανομή του ανθρώπινου δυναμικού. Άκουσα με πολύ μεγάλη προσοχή την παρατήρηση του φίλου μας από τη δυτική Αθήνα και μου θύμισε την επίσκεψη την οποία είχα κάνει στο Μενίδι πριν από αρκετούς μήνες όπου συζητώντας με τον αστυνομικό διευθυντή τον ρώτησα πόσες οργανικές θέσεις έχει το αστυνομικό τμήμα. Μου είπε 100. Ρώτησα πόσες είναι καλυμμένες μου, είπε περίπου 45. Και όταν ρώτησα συνολικά για την ευρύτερη περιοχή της Δυτικής Αθήνας διαπίστωσα ότι με το ζόρι 50% των οργανικών θέσεων είναι καλυμμένες. Πρέπει να δοθεί προτεραιότητα απόλυτη στις περιοχές εκείνες που υπάρχει μεγαλύτερη εγκληματικότητα. Είναι πολύ προφανές, δεν γίνεται για λόγους πελατειακούς και συντεχνιακούς. Σας διαβεβαιώνω ότι εμείς θα το κάνουμε.

Έρχομαι τώρα στο δύσκολο ζήτημα του πως αντιμετωπίζεται μια συνοικία, μια γειτονιά στην οποία το Κράτος, πια, απουσιάζει εξ ολοκλήρου. Αναφέρομαι στην περιοχή των Εξαρχείων και άκουσα με πολύ μεγάλο ενδιαφέρον την παρουσίαση του κ. Καραγιάννη και τα συγκριτικά στοιχεία που έδωσε σχετικά με το πώς αντιμετώπισαν άλλες χώρες, αντίστοιχες γειτονιές οι οποίες έτειναν πια να γκετοποιηθούν και στις οποίες πια ο νόμος και

η τάξη είχε ξεφύγει τελείως από τον έλεγχο της κεντρικής εξουσίας. Θέλω να πω ξεκάθαρα, φίλες και φίλοι, ότι το πρόβλημα είναι πρόβλημα και αστυνομικής παρουσίας. Όταν κάποιος δίνουν εντολές μην μπεείτε καθόλου στα Εξάρχεια γιατί δεν πρέπει να ενοχληθούν κάποιος σύντροφοι τότε υπάρχει ουσιαστικό πολιτικό ζήτημα και ζήτημα κάλυψης κάποιων ομάδων γνωστών αγνώστων κουκουλοφόρων και αντιεξουσιαστών από κάποιους οι οποίοι ξεκάθαρα ενοχλούνται και δεν θέλουν να τους θίξουν.

Έχω πει πολλές φορές ότι έχω απόλυτη εμπιστοσύνη στις επιχειρησιακές δυνατότητες της ελληνικής αστυνομίας και τιμώ τους άντρες και τις γυναίκες της Ελληνικής Αστυνομίας για το έργο το οποίο επιτελούν. Και θα ήθελα ένα θερμό χειροκρότημα για τα στελέχη της Ελληνικής Αστυνομίας, αξίζουν το σεβασμό μας και την αναγνώρισή μας. Έχω πει όμως επίσης πολλές φορές και το επαναλαμβάνω και σήμερα ότι η Ελληνική Αστυνομία όταν αφήνεται ελεύθερη να κάνει τη δουλειά της την κάνει πολύ καλά. Εν προκειμένω δεν αφήνεται ελεύθερη να βάλει σε τάξη το πρόβλημα των Εξαρχείων και αυτή είναι η γενεσιουργός αιτία του ζητήματος που παρατηρείται σήμερα στα Εξάρχεια. Όμως το πρόβλημα των Εξαρχείων δεν είναι μόνο πρόβλημα καταστολής. Για να μπορέσουμε να αντιμετωπίσουμε ουσιαστικά αυτό το ζήτημα θα πρέπει να δημιουργήσουμε μια πλατεία συμμαχία. Να συνομιλήσουμε με τους ίδιους τους κατοίκους, με τις επιχειρήσεις, με το Δήμο, με την Περιφέρεια. Να σκεφτούμε πως θα δώσουμε οικονομικά κίνητρα ενδεχομένως σε νέες επιχειρήσεις να εγκατασταθούν σε αυτή την περιοχή. Να αναζητήσουμε σημαντικά έργα υποδομής τα οποία να δώσουν την αίσθηση αναβάθμισης αυτής της περιοχής. Το ΜΕΤΡΟ, παραδείγματος χάρη, είναι ένα πολύ καλό τέτοιο παράδειγμα όταν με το καλό ολοκληρωθεί η γραμμή 4 θα υπάρχει ένας σταθμός του ΜΕΤΡΟ στην πλατεία Εξαρχείων.

Πολύ σημαντικό για την αλλαγή της εικόνας της περιοχής. Επιτρέψτε μου να προσθέσω, όμως, και κάτι ακόμα το οποίο για εμένα συνιστά πολιτική προτεραιότητα. Ένα τολμηρό σχέδιο ουσιαστικής ανάπλασης του ιστορικού κέντρου της Αθήνας με αφετηρία το αρχαιολογικό μουσείο. Το αρχαιολογικό μουσείο έχει λιγότερο από 500.000 επισκέπτες. Έχει, ταυτόχρονα, όμως, μια από τις σημαντικότερες συλλογές στον κόσμο. Είναι μια μεγάλη ευκαιρία και μια μεγάλη πρόκληση συνάμα μέσα από μια επέκταση και σημαντική ανάπλαση του αρχαιολογικού μουσείου να αντιμετωπιστεί το πρόβλημα του Πολυτεχνείου. Να αναβαθμιστεί ολόκληρη η περιοχή γύρω από το αρχαιολογικό μουσείο και να δώσουμε την αίσθηση στους κατοίκους του κέντρου της Αθήνας ότι πραγματικά νοιαζόμαστε για αυτούς και ότι προχωράμε σε κινήσεις οι οποίες θα αναβαθμίσουν ουσιαστικά την ποιότητα ζωής τους. Επομένως για τα ζητήματα αυτά, «καρότο και μαστίγιο». Χρειάζεται η παρουσία της αστυνομίας πιο έντονη, χρειάζεται ταυτόχρονα όμως και ένα σχέδιο πιο συνεκτικό, πιο ολιστικό το οποίο θα μπορέσει να ξαναδώσει ζωή σε αυτές τις περιοχές και να επιτρέψει σε περιοχές όπως τα Εξάρχεια να ανακτήσουν πίσω τον χαρακτήρα τον οποίο είχαν. Με περιοχές πάντα με ένα ιδιαίτερο στίγμα μπορούν να το ανακτήσουν αλλά όχι με τις πολιτικές τις οποίες ακολουθεί η σημερινή Κυβέρνηση.

Από εκεί και πέρα, στα ζητήματα που αφορούν την ασφάλεια, επιτρέψτε μου εν συντομία να επαναλάβω κάποιες από τις πάγιες θέσεις της Νέας Δημοκρατίας. Κατάργηση της έννοιας του πανεπιστημιακού ασύλου έτσι όπως εφαρμόζεται από αυτή την Κυβέρνηση. Το πανεπιστημιακό άσυλο είναι ένα εργαλείο διακίνησης ιδεών. Δεν είναι άλλοθι για να βρίσκουν καταφύγιο εντός του πανεπιστημίου διάφοροι μαχαλάκηδες ή διακινητές ναρκωτικών οι οποίοι θέλουν να κρυφτούν πίσω από το πανεπιστημιακό άσυλο για να μην συλληφθούν. Τέτοιες πρακτικές, φίλες και φίλοι, η Νέα Δημοκρατία δεν πρόκειται να τις ανεχθεί.

Κατάργηση του νόμου Παρασκευόπουλου και των επεκτάσεών του από τον κ. Κοντονή. Η αποσυμφόρηση των φυλακών η οποία μπορεί σε ένα βαθμό και σε ένα μέρος να είναι επιβεβλημένη δεν μπορεί να γίνεται αλόγιστα χωρίς κανένα κριτήριο και να διαπιστώνουμε ξαφνικά ότι έχουν βγει από τις φυλακές παραπάνω από 2000 βαρυποινίτες, πολλοί εκ των οποίων επιστρέφουν στις παλιές κακές συνήθειες, σε εγκληματική δράση και ξαναβρίσκονται τελικά στη φυλακή.

Επαναφορά φυλακών υψίστης ασφαλείας τύπου Γ. Αυτό θέλω να το ξεκαθαρίσω, φίλες και φίλοι, και θέλω να γίνει απολύτως κατανοητό σε όλες και σε όλους. Δεν γνωρίζω καμία χώρα στον κόσμο η οποία να μην έχει φυλακή υψίστης ασφαλείας. Καμία. Ελληνική ιδιαιτερότητα είναι αυτό. Υπάρχουν ορισμένοι κρατούμενοι καταδικασμένοι οι οποίοι πρέπει να φυλάσσονται σε συνθήκες αυξημένης ασφάλειας. Και εν πάση περιπτώσει αυτοί οι οποίοι αρνούνται αυτές τις φυλακές δεν γνωρίζουν τι συμβαίνει σήμερα στον Κορυδαλλό; Δεν γνωρίζουν ότι επί της ουσίας υπάρχει ανοιχτή επικοινωνία και όσμωση μεταξύ κοινών ποινικών, τρομοκρατών και του εξωτερικού κόσμου με αποτέλεσμα ένα μεγάλο κομμάτι της εγκληματικής δράσης η οποία γίνεται, η οποία διεξάγεται σήμερα στην Ελλάδα να έχει ως κέντρο τις φυλακές; Είναι δυνατόν ως μια σοβαρή, ως μια οργανωμένη, ως μια ευνομούμενη Πολιτεία να αποδεχόμαστε αυτή την κατάσταση; Ναι, λοιπόν, η χώρα χρειάζεται τουλάχιστον μια φυλακή υψίστης ασφαλείας και θα φτιαχτεί το συντομότερο δυνατόν από την επόμενη Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας.

Και βέβαια - και εδώ επιτρέψτε μου και την μικρή συγκινησιακή φόρτιση - επαναφορά του προηγούμενου καθεστώτος για άδειες κρατούμενων βαρυποινιτών-τρομοκρατών. Η ελληνική κοινωνία - όχι μόνο η Ντόρα και εγώ - ολόκληρη η ελληνική κοινωνία σοκαρίστηκε από την εικόνα του Κουφοντίνα να βγαίνει χαμογελαστός από τις φυλακές, υποδεχόμενος από μια μικρή κλίκα χειροκροτητών, που εξακολουθούν να τον αναγνωρίζουν ως κοινωνικό αγωνιστή και όχι ως ένα στυγνό δολοφόνο. Θα επανέλθουμε λοιπόν στο προηγούμενο καθεστώς, το οποίο θέτει πολύ πιο αυστηρό πλαίσιο για το ποιος μπορεί να βγει και πότε μπορεί να βγει από τις φυλακές. Δεν είμαστε αντίθετοι - θέλω να το ξεκαθαρίσω αυτό - επί της αρχής στο καθεστώς των αδειών. Αλλά ένας άνθρωπος ο οποίος έχει εν ψυχρώ δολοφονήσει 11 συμπολίτες μας, ο οποίος δεν έχει επιδείξει καμία έμπρακτη μεταμέλεια και ο οποίος εξακολουθεί και σήμερα μέσα από το λόγο του μέσα από τις φυλακές να είναι ο ντε φάκτο ιδεολογικός καθοδηγητής της νέας γενιάς Ελλήνων τρομοκρατών δεν μπορεί να βγει από τη φυλακή.

Κλείνω, φίλες και φίλοι, λέγοντάς σας για άλλη μια φορά και επαναλαμβάνοντας πόσο σημαντικές για τον πολιτικό λόγο του κόμματός μας είναι αυτές οι προσυνηθισμένες διαδικασίες. Πόσο σημαντικό θεωρώ ότι η σημερινή Νέα Δημοκρατία έχει το θάρρος, την τόλμη να ανοίγεται σε καινούργιες ιδέες, σε νέα πρόσωπα, να εμπλουτίζει τον πολιτικό της λόγο και να αρθρώνει ένα πειστικό σχέδιο για την Ελλάδα του μέλλοντος. Δεν θα κουραστώ να το επαναλαμβάνω, η Νέα Δημοκρατία είναι το μόνο κόμμα που έχει σχέδιο για την Ελλάδα μετά το 2018. Είναι το μόνο κόμμα που μπορεί να εμπνεύσει και πάλι εμπιστοσύνη στους Έλληνες πολίτες. Είναι το μόνο Κόμμα που μπορεί να μας οδηγήσει στην έξοδο από αυτή τη μακρά κρίση, στην έξοδο από τα μνημόνια και να ξαναφέρει, επιτέλους, το χαμόγελο πίσω στα χείλη των Ελλήνων για να αντικρίσουμε το μέλλον με νέα αισιοδοξία, με νέα αυτοπεποίθηση. Σας ευχαριστώ πάρα πολύ για την παρουσία σας. Σας ευχαριστώ πάρα πολύ για το χειροκρότημά σας και σας ευχαριστώ για τη διαχρονική σας στήριξη στη μεγάλη μας παράταξη, στη μεγάλη μας πολιτική οικογένεια τη Νέα Δημοκρατία. Να είστε καλά, σας ευχαριστώ.

